

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnóm**

Ročník 11

Číslo 6

október - november 2009

**„Aké sú milé Tvoje príbytky, ó Hospodine mocností.“
(Žalm 84,2)**

Budúci rok si náš cirkevný zbor bude pripomínať 450 rokov od svojho vzniku a v tomto roku si pripomínáme 225. výročie od postavenia a posvätenia nášho terajšieho, v poradí 2. chrámu Božieho.

50 rokov, od roku 1733 do septembra 1783, kedy bol zbor znovuzriadený a služby Božie sa konali v obecnej stodole, Krajňanci sa stretali ku službám Božím a Večeri Pánovej v blízkych lesoch na miestach, ktoré nazvali „Kňazské“ a „Pod svätosťou“.

Tolerančný patent cisára Jozefa II, syna Márie Terézie z roku 1781 vnímali ako zázrak Boží, zásah a Jeho priznanie sa k ich modlitbám a utrpeniam. Tolerančný patent však kládol dosť tvrdé podmienky – zbor mohol vzniknúť len tam, kde aspoň 100 rodín sa po desaťročia trvajúcim prenasledovaní hlásilo ku evanjelickej viere. Chrám Boží si potom mohli postaviť, ale bez veže a zvonov, mimo dediny či mesta, s vchodom odvráteným von z dediny a v priebehu jedného roka.

O tom, aká túžba bola v srdciach našich predkov, svedčí to, ako rýchlo reagovali na túto príležitosť a po náročnej práci sa 10. októbra 1784 zišli ku jeho posviacke.

K tejto historickej udalosti sa priam núkajú slová proroka Aggea, výzva Hospodina ku Izraelcom: **„Vystúpte do hôr, dovezte drevo a stavajte dom; obľúbim si ho a budem oslávený, hovorí Hospodin.“**

A toto Hospodinovo obľúbenie si chrámu a požehnanie tohto miesta je to najdôležitejšie, to podstatné, prečo si pripomínáme tento významný medzník v dejinách nášho zboru.

Božie príbytky, chrámy, či modlitebne – nie sú teda milé len pre svoju väčšinou vydarenú architektúru, malebnosť a podobne, ale preto, lebo tu sa môžeme stretávať v spoločenstve cirkvi, ktorá má zasľúbenie Božej prítomnosti- **„kde sa dvaja alebo traja zídu v mojom mene – tam som uprostred nich“** – hovorí Pán Ježiš.

V chráme sme na seba predsa len iní ako v bežnom živote, tu sa môžeme učiť cestám spásy, preto môžeme aj my dnes spolu so žalmistom vyznať:

***Aké sú milé Tvoje príbytky, ó Hospodine mocností! Duša mi túži, priam prahne
po sieňach Hospodinových; srdce a telo mi plesá v ústrety Bohu živému.
Aj vtáča našlo si domov a lastovička hniezdo, kde ukladá si mlad':
oltáre Tvoje, Hospodine mocností, Kráľ môj a Boh môj!
Blahoslavení, ktorí prebývajú v Tvojom dome, oni Ťa stále chvália. Sela.***

*Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza silu, tí, čo majú na mysli cesty do chrámu!
 Keď prechádzajú suchým údolím, premieňajú ho na prameň,
 a požehnaním pokrýva ho jesenný dážď.
 S pribúdajúcou silou kráčajú, aby sa ukázali pred Bohom na Sione.
 Hospodine, Bože mocností, počuj moju modlitbu, načúvaj, Bože Jákobov. Sela.
 Hľaď, Bože, štít náš, a pozri na tvár svojho pomazaného!
 Lebo lepší je deň v Tvojich sieňach ako inde tisíc; radšej chcem stáť
 na prahu v dome svojho Boha ako zdržiavať sa v stanoch bezbožnosti.
 Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom, milosť a slávu udeľuje;
 Hospodin neodoprie blaho tým, čo chodia bez úhony.
 Ó Hospodine mocností, blahoslavený človek, ktorý v Teba dúfa! Žalm 84;2 - 13*

A k tomu pridajme prosbu: Pane, zachovaj nám i naďalej tento chrám a pomáhaj nám v ňom sa budovať osobne na chrám Tvojho Ducha.

Amen

I. Novomestský

Úrodné a neúrodné roky

Keď vojdeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin do vlastníctva, zaberieš ju a budeš bývať v nej, vezmi z prvotín všetkých poľných plodín, ktoré pozvážaš zo svojej zeme, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh, vlož ich do koša a chod' na miesto, ktoré si vyvolí Hospodin, tvoj Boh, aby tam dal prebývať svojmu menu. Chod' ku kňazovi, ktorý bude v úrade v tých dňoch, a povedz mu: Vyhlasujem dnes pred Hospodinom, tvojím Bohom, že som prišiel do krajiny, ktorú Hospodin prisahou našim otcom zaslúbil dať nám. Vtedy kňaz vezme kôš z tvojej ruky a položí ho pred oltár Hospodina, tvojho Boha. Potom sa ujmí slova a hovor pred Hospodinom, svojím Bohom: Môj otec bol blúdiacim Aramejcom; zostúpil do Egypta, žil tak ako cudzinec s malým počtom osôb, a stal sa veľkým, mocným a početným národom. Ale Egypt'ania s nami zle nakladali, trápili nás a uvalili na nás ťažkú otrockú službu. Keď sme volali k Hospodinovi, Bohu svojich otcov, Hospodin vyslyšal náš hlas, videl našu biedu, našu námahu a náš útlak. Hospodin nás vyviedol z Egypta silnou rukou a vystretým ramenom, s veľkou hrôzou a so znameniami a zázrakmi. Priviedol nás na toto miesto a dal nám túto krajinu, krajinu oplývajúcu mliekom a medom. A teraz, hľa, priniesol som prvotinu plodín zeme, ktorú si mi dal, Hospodine! Polož to pred Hospodina, svojho Boha, pokloň sa pred Hospodinom, svojím Bohom, raduj sa zo všetkého dobrého, čo Hospodin, tvoj Boh, dal tebe i tvojej domácnosti, ty i levíta i cudzinec, ktorý prebýva v tvojom prostredí. (5. Moj. 26, 1-11)

Podakovať Pánu Bohu za úrody zeme, za požehnanie, ktoré denne prijímame, by malo byť samozrejmé. Aké percento nášho obyvateľ'stvo si uvedomuje, že všetko čo máme, pochádza od Stvoriteľa?

Ved' je to také jednoduché. Ráno vstaneme, zjídeme do najbližšieho obchodu a o raňajky máme postarané. Ale predstavme si, koľko ľudí na tejto zemeguli tieto možnosti nemá.

Alebo si predstavme, že by niekoľko rokov po sebe nebolo takmer žiadnej úrody. Bolo by aj po takýchto rokoch také jednoduché nachystať raňajky na stôl?

Dejiny ľudstva zaznamenané v Starej Zmluve nám niekoľkokrát hovoria o spôsobe požehnania Božieho cez úrodu, alebo o treste národu cez sucho a neúrodu.

Prečítajte si pozorne text, ktorý je v úvode tohto článku. Hospodin daroval zasľúbenú zem - krajinu, svojmu ľudu. On svoje zasľúbenie splnil. Avšak očakáva od Izraelcov, že ani oni nezabudnú prejavovať Mu vďaku za všetky dobrodenia. Nech tento starý príbeh aj nás motivuje k vďačnosti Bohu a k ochote obetovať pre Neho z toho, čoho darcom je On sám.

Zlatica Novomestská

- Vďaka Ti Hospodine za zasľúbenie, že keď Ti budeme verní, Ty nám vždy požehnáš dostatok pokrmu aj všetkého, čo potrebujeme k životu. Preto Ťa prosím, pomôž mi, byť Ti verným v každom čase

Ak budete chodiť v mojich ustanoveniach a budete ostríhať moje prikázania a budete ich činiť, dám vám vaše dažde v ich čas, a zem vydá svoju úrodu, a poľný strom vydá svoje ovocie, takže vám mlatba bude trvať do oberačky, a oberačka bude trvať do sejby, a najete sa svojho chleba do sýtosti a budete bývať bezpeční vo svojej zemi. (3 Moj. 26,3-5)

- Vďaka, Pane, za ustanovenie slávnosti ďakovania za úrody zeme. Daj, aby som si vedel /a/ uvedomiť, že v Tvojej ruke sú moje dni, že v Tvojej ruke je požehnanie i trest za neposlušnosť. Daj, prosím, aby som vedel /a/ ďakovať za všetko, čo mám s úprimným, vďačným a radostným srdcom Tebe, Hospodine.

Trikrát mi budeš sláviť slávnosť v roku. Ostríhať budeš slávnosť nekvasených chlebov. Potom slávnosť žatvy, prvotín svojej práce, toho, čo si posial na poli, a konečne slávnosť sprátávania plodov na konci roka, keď spracješ svoju prácu z poľa. (2 Moj 23, 14 -16)

- Hospodine, ďakujem, že máme chrám, v ktorom prebývaš a nám ho zachovávaš. Daj, prosím, aby sa tento chrám naplňal každý týždeň ľuďmi, ktorí Ťa túžia viac a viac spoznávať, milovať a meniť sa na Tvoj obraz.

"Milujem obydlie Tvojho domu, Hospodine a miesto, kde Tvoja sláva prebýva." Ž 26,8.

Z histórie zboru

„Prípravy na rekonštrukciu a rekonštrukcia“

Časť druhá

Koncom marca a začiatkom apríla roku 1959 začali prvé práce na kostole. Na aprílovom presbyterstve brat farár Ján El'ko, oboznamuje presbyterov o priebehu prác na chráme. Predbežne je zdvihnutá a čiastočne podmurovaná strecha. Okresný stavebný podnik (OSB) má však ťažkosti so zaobstarávaním železných traverz, ktoré sú potrebné na zhodenie povaly a preto žiada zbor o pomoc pri jeho zaobstarávaní. Brat dozorca Pakány informuje, že pri vyjednávaní OSB tvrdil, že železa majú dostatok a chýbajú iba hurdisové preklady v čom zbor pomohol pri ich zháňaní. To už sú prvé prieky zo strany podniku. Nakoniec sa presbyterstvo uznáša, aby farár zboru sa dal do kontaktu s podnikom a potom sa na patričných miestach pokúsil získať železo pre OSB. Ďalej sa rozhodlo, že všetky práce, ktoré je možno robiť svojpomocne, aby vykonávali členovia zboru, čím sa môžu ušetriť dosť veľké finančné prostriedky. Dňa 3.mája 1959 je zasadnutie ďalšieho presbyterstva, na ktorom brat farár Ján El'ko informuje o tom, čo sa podarilo vybaviť. Intervenoval na Okresnom národnom výbore, ďalej na podniku materiálových nadnormatívnych zásob, u železiarskych podnikoch, taktiež aj na Krajskom národnom výbore, kde jednal osobne s predsedom plánovacej komisie. Po tomto všetkom odrazu aj OSB má záujem o riešenie problému a železo sa akoby zázrakom nachádza. Práce môžu pokračovať. Na zasadnutí hospodárskeho výboru 10.mája.1959 sa rozhoduje, čo sa bude robiť s materiálom, ktorý treba vypratať z chrámu. Hospodársky výbor sa uznáša, aby to čo je potrebné pri stavbe sa nechalo a čo sa dá predať, aby sa predalo, čím sa získajú ďalšie finančné zdroje. Dňa 7.júna 1959 prebieha v zbere konvent, na ktorom zborový farár Ján El'ko informuje o pokračovaní prác na kostole. Práce sa už trocha rozhybali, ale stále je to dosť pomalé. Stále chýba nejaký materiál a občas aj robotníci. Zbor zo svojej strany vykonal všetky práce, ktoré bolo treba vykonať. Rozobral sa oltár, povala, pavlače, stĺpy. Povynášali sa lavice aj dlaždice, zostali len štyri múry. Orgán odmontovala firma Varhany z Krnova. Po demontáži vnútorného zariadenia sa zistilo, že pôvodný predpoklad, že sa z toho niečo použije, bol zlý. Keď sa pohli lavice tak sa zistilo, že ich konštrukcia bola taká, že sa bez poškodenia nedali rozobrať a taktiež mnohé boli celé práchnivé. S oltárom to bolo ešte horšie. Takže bolo sa treba zaoberať aj otázkou nového vnútorného zariadenia chrámu. Predsedníctvo zboru sa už medzi tým informovalo u niektorých firiem na lavice. Ich ceny sú rozdielne. Z dubového dreva (252-700 Kčs za 1 bm), z mäkkého dreva (570 Kčs), a z červeného smreka (330- 390 Kčs). Konvent sa jednomyselne uznáša že treba zaopatriť nový oltár a aj nové lavice, a predbežne navrhuje sa spojiť s firmou „Výtvarné remeslá“ Račice u Vyškova a ohlásiť jej, aby nás prijala do plánu na rok 1960 typom „Robenstein“ v cene 340 Kčs bez podlahy. Definitívna objednávka sa však urobí až po vyhotovení nákresov a hlavne podľa finančných možností. Vo voľných návrhoch oznámil brat Ján Kubíček z Prehôrky, že mu oznámila švagriná z USA, že pošle milodar na chrám, preto sa pýta v akej forme ho má poslať. To isté oznámil aj brat dozorca Pakány, brat presbyter Milan Otruba a iní. Preto konvent uložil bratovi farárovi El'kovi, aby sa informoval v Štátnej banke, či by za zaslané doláre zbor dostal tuzexové bony, za ktoré by sa nakúpil potrebný materiál. Preto ak darcovia pošlú svoje milodary, treba za to nakúpiť lavice, aby zostali ako dar od Amerických krajanov. Brat farár Ján El'ko bol poverený sa informovať v Tuzexe o tejto možnosti.

25.októbra 1959 prebieha ďalšie zborové presbyterstvo, na ktorom brat farár informuje o pokračovaní prác na oprave chrámu. Práce pokračujú pomaly a zdá sa že do zimy nebudú dokončené. Presbyterstvo ukladá predsedníctvu zboru, aby popohнал OSB na urýchlenie opráv. Predovšetkým treba opraviť vežičku, zakryť strechu, kde je otvorená a dostavať schodište, dokončiť pavlače a vnútornú omietku. Ďalej sa rozhodovalo, či sa vnútorná omietka iba opraví alebo sa urobí nová. Nakoniec sa rozhodlo ,aby sa to všetko orýpalo a urobila komplet nová. Ďalej sa presbyterstvo zaoberalo aj zdvihnutím strechy na sákristii. Uznieslo sa, aby túto prácu urobili sami. Brat presbyter Ján Papulák a Ján Remiaš z Matejovca sľúbili, že túto prácu urobia zo svojimi ľuďmi. Taktiež bolo treba dozberať mimoriadnu cirkevnú daň, pretože je ešte dosť nevybratej a zbor potrebuje každú korunu. Týmto boli poverení presbyteri a taktiež aj zborový dozorca.

Ďalšie zasadanie presbyterstva sa uskutočnilo 13.decembra 1959. Zaoberalo sa predovšetkým finančnou stránkou opravy chrámu. Uznesenie posledného presbyterstva malo priaznivý výsledok. Zinkasovalo sa ďalších 20.000,- Kčs, z čoho tretinu vybral zborový dozorca. Presbyterstvo vzalo aj na vedomie, že Americkí krajanovia poslali milodary na chrám v sume 647 dolárov, ktoré vo forme tuzexových bonov sú uložené v Tuzexe, lež sa prevedie nákup lavíc. Brat farár Ján Elko ďalej informoval presbyterov o svojich písomných i osobných intervenciách u predsedu generálnej podporovne a na hospodárskom výbore GBÚ. Na vykazovaný rozpočtový schodok sme podľa ich informácie nedostali štátny príspevok preto, lebo údajne rozširujeme kostol. (Pod rozširovaním treba chápať prístavbu schodiska).Presbyterstvo sa zhodlo na tom, že práce treba dokončiť, aj keby bolo treba brať krátkodobú pôžičku. Podľa informácií, túto by nám ochotne poskytol Holičský cirkevný zbor. Nakoniec sa presbyterstvo zaoberalo otázkou vnútorného vybavenia chrámu a uzniesol sa kontaktovať firmu „Výtvarné remeslá“ z Račíc u Vyškova, dohodnúť sa už na cene a urobiť objednávku. Zborový farár Ján Elko informoval, že už zaslal rozpis prác, aby poslali aspoň informatívne ceny, čo by to všetko vyšlo.

Dňa 10.januára 1960 sa konalo ďalšie presbyterstvo. Jeho hlavným bodom bola výročná správa farára o živote v zbere. Úvodom spomenul, že v minulom roku si zbor v tichosti pripomenul 175. výročie posvätenia chrámu. „Dôstojne ho však oslavujeme generálnou opravou chrámu, čím sme najviditeľnejším spôsobom prejavili svoju lásku k chrámu a k veciam Božím.“ Podrobne sa zaoberal spôsobom opravy chrámu a pre históriu opísal i chrám ako vyzeral pred opravou. Služby Božie sa od slávnosti svätodušnej oslavovali buď pod chrámovými lipami, ale najčastejšie v zborovej sieni. Ďalej zborový farár Ján Elko informoval, že hrubé práce sú v podstate ukončené. Najväčší problém je s vnútorným vybavením z dôvodu ceny za lavice, ktorá by mala byť 610,-Kčs za bežný meter aj s podlahou. Konečné rozhodnutie sa necháva na konvent.

Dňa 17.januára 1960 sa koná výročný účtovný konvent, na ktorý prišiel aj brat senior Ladislav Petřík. Brat farár informuje zbor o pokračovaní prác na chráme Božom. Z hľadiska finančnej je potrebná aj v tomto roku vyberať mimoriadnu cirkevnú daň, tak ako to bolo aj v minulom roku. Na dospelú zárobkovú osobu 50,- Kčs a ostatní členovia 10,- Kčs. Tá by mala priniesť príjem asi 100.000,- Kčs, ale aj tak zbor vykáže schodok 50.000,- Kčs. Problém je cena vnútorného zariadenia, s ktorou sa už asi nič nedá robiť. Podnik, ktorý má vyrábať lavice a aj interiér, odporučil zboru, aby sa už nemenil materiál z červeného smreka na iný, lebo aj tak by to nevyšlo lacnejšie. Oltár by mal stáť okolo 10.000,- Kčs, taktiež zábradlie okolo 10.000,- Kčs. Spolu s dverami a lavicami by to bolo asi 100.000,- Kčs. Konvent sa uznáša, aby sa práce ukončili čo najskôr, a taktiež i výroba vnútorného interiéru bola čo najskôr zrealizovaná, i keby sa musel brať aj krátkodobý úver.

14.februára sa koná celozborový konvent, na ktorom sa už rozhodlo o definitívnej objednávke interiéru. Oltár, dvere, zábradlie i lavice budú z červeného smreku. Cena je približne 100.000,-Kčs a tá bude znížená o sumu, ktorú má zbor ako dar od Amerických krajanov vo forme tuzexových bonov. Dňa 24.apríla sa koná presbyterstvo, na ktorom zborový farár Ján Elko oznamuje, že po dlhých rokovaníach bola ustálená cena lavíc za tuzexové bony na hodnote 141,- bonov. Presbyterstvu sa zdala táto cena privysoká, ale nakoniec súhlasilo a zbor urobil záväznú

objednávku u firmy „ Výtvarné řemeslá“ Račice u Vyškova. Vnútorné práce v chráme sú už ukončené a zbor požiadala brata akademického maliara Štefana Pavelku, aby navrhol vnútornú maľovku. Brat Pavelka podal 2 návrhy, a nakoniec bol vybratý návrh č.1. Dňa 26.júna sa koná ďalšie zasadanie presbyterstva, na ktorom brat farár oznamuje problémy so OSP, ktorý odmietol urobiť stupne na chóre a preto to bude musieť zbor urobiť svojpomocne. Presbyteri nadiktovali mená bratov, ktorí pracujú s drevom. Brat farár ich pozve 4.júla, aby si to obhliadli. Taktiež bude treba urobiť svojpomocne aj opravu zvonice. Opraviť omietku, vybieliť, natrieť strechu a vymeniť nové dvere. Okresný stavebný podnik (OSP) nechal práce pri kostole neukončené a nevedno kedy ich ukončí. Presbyterstvo zisťuje, že práce boli prevedené nekvalitne a nezodpovedne. Podnik si všetky práce účtuje, akoby boli už dokončené. Maľovka na schodišti už celkom odpadla. Kontrolou faktúr sa zistilo, že niektoré práce sú nesprávne fakturované. Presbyterstvo sa uznieslo, aby sa nepreplácali faktúry, kým OSP neukončí požadované práce a neopraví, čo zle urobil.

Dňa 2.februára 1961 sa konalo zasadanie presbyterstva. Brat farár zhodnotil pokračujúce práce na chráme Božom. V podstate sa čaká na vnútorné vybavenie, ktoré je vo výrobe. Firma „Varhany“, ktorá robí prestavbu orgánu, zobrala orgán v minulom roku, takže by mal byť asi v polovičke tohto roka hotový. Z hľadiska finančnej to nie je až tak zlé. Vybralo sa viac ako sa predpokladalo, a preto mimoriadna cirkevná daň na tento rok bude polovičná oproti minulému roku. Presbyterstvo navrhuje 25,- Kčs na dospelého a 10,- Kčs pre ostatných členov.

Vo voľnej rozprave sa presbyterstvo zaoberalo aj posviackou chrámu. Boli návrhy, aby sa posviacka konala ešte v prvej polovici roka, ale presbyterstvo bolo tej mienky, aby bola posviacka vykonaná až na pamiatku posvätenia chrámu. Rozhodnutie sa ponechalo na konvent. Konvent sa konal 19.februára 1961. Brat farár predniesol správu o živote v zbore. Duchovný život trpel opravou chrámu v tom zmysle, že niet dosť veľkej miestnosti na odbavovanie služieb Božích. V druhom polroku minulého roka sa už služby Božie konali v chráme Božom, ale len pri provizórne urobenom oltári a pri nedostatku sedadiel. Aj návštevnosť bola tým menšia, ako býva asi o 250 ľudí. Verí, že po oprave chrámu sa všetko vráti do normálnych koľají. V správe značné miesto zaujala aj správa o oprave chrámu. Práce Okresného stavebného podniku sa skončili po mnohých ťahaniciach, z ktorých po neúnavných intervenciách brata farára, vyšiel zbor víťazne. Stavebný podnik musel uznať naše reklamácie a prijal náš návrh na zmierenie, podľa ktorého nielen opravil nekvalitnú maľovku, ale z faktúry za maliarske práce odpísal 1000,- Kčs a bez náhrady opravil zvonice a schody vpredu. Pri čítaní správy brat farár ešte oznámil, že na stanici je vagón s lavicami, ktoré sa musia odviezť hoci je nedeľa. (Aká náhoda že práve v nedeľu došli). Práce pokročili natoľko, že okrem orgánu bude všetko v chráme hotové. Výška schodku momentálne činí 20.000,- Kčs. Táto suma sa však ešte zvýši o 10.000,- Kčs, o sumu na znovu postavenie orgánu, čím sa pred tým nerátalo. Ďalej sa diskutovalo o termíne posviacky chrámu, návrh bol koncom júna. Väčšina hlasovala za tento termín. Brat farár však pripomenul, že táto záležitosť je viazaná aj tým, či bude včas hotový orgán. Dňa 4.marca sa konal účtovný výročný konvent, na ktorom bola predložená finančná správa o generálnej oprave chrámu. Celkové náklady na opravu kostola boli: **424.944,- Kčs**, z toho mimoriadna cirkevná daň v rokoch 1958-61 bola: **365.612,- Kčs**, milodary: **34.565,- Kčs**, milodary od Amerických krajanov, z gen. podporovne a Myjavského seniorátu boli: **34.766,- Kčs**. Starý materiál sa predal za: **12.538,- Kčs**, takže celkovo sa nakoniec skončilo s prebytkom **22.537,- Kčs**. Navrhlo sa, aby sa za tieto prostriedky urobilo oplotenie chrámu. Po všetkých tých starostiach je to až neuveriteľné, že sa to nakoniec podarilo s Božou pomocou dotiahnuť do úspešného konca bez toho, že by sa zbor musel zadlžiť. Nakoniec firma „Varhany“ z Krnova namontovala do chrámu orgán a na 18. nedeľu po sv. Trojici 1.októbra. 1961 bol chrám posvätený, za prítomnosti biskupa západného dištriktu Kalinu.

Na záver by som chcel k tomu dodať, že keď človek číta tieto riadky, tak až žasne, čo vlastne zbor dokázal pri niečom takom ako bola generálna oprava chrámu Božieho. Možno pre niekoho sa to môže zdať, že to nebolo nič výnimočné. Ľudia sa vyzbierali o trochu viacej peňazí, urobila sa rekonštrukcia a hotovo. Ale treba vychádzať z doby, v ktorej sa tieto práce prevádzali. Bola dosť náročná. V predchádzajúcich rokoch prišlo k zmene režimu, ktorý nebol moc naklonený

cirkvi. To bolo vidieť aj s prístupom štátnych podnikov a úradov. Prebehla menová reforma, v ktorej mnohí ľudia prišli o celoživotné úspory a aj napriek tomu dokázali finančne utiahnuť tak náročnú prestavbu chrámu. Z toho vidieť, že keď aj v spoločnosti v tej dobe už viera a cirkev boli brané ako niečo ešte trpené, pre mnohých ľudí to bolo stále to najdôležitejšie v ich živote. A preto dokázali niečo, čo by sa nikdy nedalo dosiahnuť bez Božieho požehnania. Mali by sme sa z toho inšpirovať, menej sa vyhovárať na zlú dobu a na všetko možné a viac priložiť ruku k dielu.

A ešte jeden postreh pre zaujímavosť. Keby sme robili v dnešnej dobe takú rekonštrukciu, akú prevádzali pri oprave chrámu, tak po porovnaní rozpočtov vtedy a dnes, finančnej situácie, ktorá vtedy bola mi vyššia, že na každého člena by to vychádzalo asi okolo 4000,-Sk, čo by bolo po prerátaní na 4 roky- ročne 1000,-Sk na každého člena. Je to síce len orientačný prepočet, ale aj tak dosť ťažko predstaviteľný na dnešnú situáciu, keď mnohým bolo veľa aj 100,-Sk na rok. Čím to asi bude? Myslím si že len životnými prioritami dnešných ľudí, ktorí majú viac po finančnej stránke, ale po duchovnej omnoho menej.

Peter Lajda

Pod'akovanie za úrody zeme

„Cti Hospodina darmi svojho imania a prvotinami z každého svojho výnosu. Tak sa Ti naplnia stodoly hojnosťou a muštom pretečú tvoje kade“.

Opäť sa môžeme tešiť z pestrých farieb stromov, šuchotavého lístia. Vonku postupne cítiť chladnejšie počasie. Obilie je už dávno zožaté, polia poorané a v záhradách zberáme zvyšky úrody. A tak je čas za všetky dary, za všetku úrodu aj poďakovať. Komu? Predsa Hospodinovi, Tvorcovi neba i zeme. Máme ďakovať za všetko, čo sa nám urodilo, či toho bolo viac alebo menej, pretože počasie neovplyvňuje človek, ale je v Božích rukách a aj od počasia je veľkosť úrody závislá. Často sme nespokojní, že raz veľa prší a všetko zhnije, potom zasa málo prší, všetko vyschne, no možno vôbec si neuvedomujeme, že práve týmto spôsobom nás môže Boh upozorňovať na naše hriechy a veci, ktoré robíme v našich životoch zle.

Naučme sa za všetko, čo máme, Bohu ďakovať. Ďakujme za život, ďakujme za silu pracovať. Ďakujme za to, že máme to, čo potrebujeme na prežitie, hoci často by sme chceli viac, ale iní majú ešte menej a sú možno viac vďační ako ja, ty, my.

No nielen ďakovať sa máme učiť, ale máme sa učiť aj dávať. Ako z pozemských darov, tak aj z tých duchovných. Dávať sa do služby ľuďom okolo nás, pracovať na Božej vinici a prinášať dobrú úrodu. „Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa.“ Mt. 7,19

Tak ďakujme a dávajme radostne a s úprimným srdcom.

Katarína Šulovská

Uponáhl'aný život ???

Každodenne človek zápasí s časom. Stále sa nám zdá, že by sme mali stihnúť viac a viac a deň má málo hodínUponáhl'ame sa a neuvedomujeme si, ako nám plynie náš drahocenný čas tu na zemi. Pri vyberaní cirkevného príspevku som si všimla hlavne u tých starších ľudí, aký pokoj a pohoda z nich vyžaruje. Rozprávajú mi často o svojich problémoch, bolestiach, ale aj radoostiach, ktoré ich v živote postretli. Celý život tvrdo pracovali, ale nemali toľko vymožeností, čo nám dnešný svet poskytuje ... Nikdy som však z ich úst nepočula žiadne reptanie, ani sťažovanie. Svoje osudy

a samotu berú ako súčasť ich života... Ich spoločníkmi na dlhé večery sú spevník a Biblia, ktoré každodenne otvárajú a nachádzajú v nich pokoj a pomoc. Ich príbytky sú skromné, ale zároveň aj bohaté, je z nich cítiť pravý domov, teplo, a ich pevná viera k Pánu Bohu, ku ktorému majú úctu a veľkú bázeň. Tá často chýba u nás mladších.

Môj starý otec si každý deň otvoril spevník a pravidelne sa modlil, často v posledných chvíľach aj v bolestiach, ale nevynechal ani jeden deň. Stále ho mám na pamäti, keď vojdem do kuchyne. Vidím ho skloneného pri modlitbe za stolom. Zostal mi veľkým príkladom. U väčšiny staršej generácie je to ešte stále tou každodennou samozrejmosťou. Ale zachová sa to i po nich???

Je potrebné nezabudnúť na to najdôležitejšie a uvedomovať si, že hmotné veci sú len chvíľkové a ľahko pominuteľné... Príkladom je nám aj to, keď človeka postihne bolesť, strata blízkeho i iné problémy... A až vtedy sa zastaví a v danej chvíli si uvedomí, čo je najdôležitejšie v živote. Či stálo za to ponáhľať sa za niečím..., alebo ďakovať tomu Najvyššiemu za každý prežitý deň v živote. Darmo sa nehovorí, že máme žiť a správať sa tak, ako keby bol ten deň náš posledný, máme byť tak vďačný Pánu Bohu za každodenné dary.....

*Boh nám je útočiskom a silou,
pomocou v súžení vždy osvedčenou, (Ž 46,2)*

em

Campfest 2009

CF2009 s názvom "V.I.P." sa konal 6. - 9.8. 2009 na Ranči v Kráľovej Lehote ... spolu na 5 pódiiach sa predstavili účinkujúci zo Slovenska i Česka ako i mnoho zahraničných interpretov z rôznych kútov sveta a rozmanitých hudobných štýlov ... Program bol naozaj bohatý a bolo si z čoho vyberať. Každý si mohol nájsť „to svoje“. A nielen programu bolo dostatok ale aj účastníkov. Každý stan ubytovával niekoľko campfest'ákov z celého Slovenska.

SPEAKER:

- Josh McDowell
- Danny Jones

HUDOBNE SKUPINY:

Tretí deň (SK), Anderson (HOL), Scoop The Pool (SUI), Detský spevácky zbor "ZVONČEK" (Hybe), Praise and Blues Ship (SK), Lámačke chvály (SK), Carlos Martinez (ESP), Saleziáni (SK), Rišo Čanaky and F.B.I. (SK), Out Of Control (SK), BCC band (SK)

SEMINÁRE:

Láska je viac – Porno pasca, Chvála v každom čase - uctievač na plný úväzok

Láska je viac, Vzťahy, ktoré premieňajú, Pokrivená túžba: cigarety, alkohol, marihuana, Túžba po Tebe, či po tebe, človek? , ...na obraz Boží..., Byť ozajstným kresťanom vo veľmi nekresťanskom svete, Potreba vnútorného uzdravenia, Keď ich miluješ, nie je čo riešiť, Keď ich miluješ, vždy je čo riešiť, Keď ich miluješ, pohni kostrou, Ježišov model pre financovanie služby, Ako premôcť svojich obrov, Vízia je posolstvo, Potreba duchovného poradenstva, Láska a rešpekt, Sexuálna čistota, Dotyk ticha

MODLITBY A CHVÁLY - za oheň pre modlitby, prebudenie modlitebníkov v našej krajiny, za vládu a vodcov v krajine, za mladých ľudí na Slovensku, za rodiny.

PROGRAM PRE DETI, PRE TEENAGEROV, DIVADLO A SEMINÁRE) :

- detský program: (D. Paštrnáková, J. Plachtinská a tím)
- detský program - SKETCHBOARD I - (K. Bencová)
- divadlo: Pán spravodlivý pod mikroskopom (M. Hunčár)
- divadlo: Expedícia Pavol (Des Jano)
- Maruška Kožlejová – "Ako chytať v žite..." (*prezentácia knihy*)
- Premietanie Filmu "Light In Darkness - Nemesis Divina" - dokument o kresťanskom metale a o všetkom, čo s tým súvisí...

TVORIVÉ CHVÁLY

AKCIE a NETRADIČNÉ ŠPORTY

Nafukovací Hrad, Bejzbal, vodný futbal a iné..

KAVIARENĽ , kde sa dalo občerstviť a porozprávať bola otvorená od 13:00 do 00:00

Ďalšie fotografie a informácie o opísanom podujatí si môžete pozrieť na www.campfest.sk. Ak smúťte, že ste o Campfeste nevedeli alebo naň tento rok nemohli, či nestihli ísť, nezúfajte, verím, že s Božou pomocou bude Campfest v tom istom čase a na tom istom mieste o rok zase.

Katarína Šulovská

Mesiace august – september

Pokrstili: Michala Marku, syna Martina a Kataríny, rod. Pavlechovej
Martina Marku, syna Martina a Kataríny, rod. Pavlechovej
Natáliu Ochodnícku, dcéru Martina Hvožd'aru a Adrianu Ochodníckej
Davida Mareka, syna Radovana a Jany, rod. Malej
Simonu Roháčkovú, dcéru Šimona a Anny, rod. Nemcovej
Barboru Vičanovú, dcéru Romana a Jany, rod. Gajarovej

Na poslednej ceste vypravadili:

Juditu Vydarenú z Krajného Zbehov
Emíliu Sadloňovú z Hrachovišťa, 81 r.
Katarínu Lajdovú z Korytnianskych Kopaníc
Jána Papuláka z Krajného Matejovca, 84 r.
Štefana Knapa z Krajného, 68 r.
Dušana Vydareného z Krajného Zbehov, 71 r.
Vladimíra Malovica z Krajného Matejovca, 49 r.
Jána Boora z Korytnianskych Kopaníc, 68 r.
Štefana Durca z Hrachovišťa, 80 r.
Františka Kopeckého z Korytnianskych Kopaníc, 80 r.
Katarínu Batkovú z Krajného, 89 r.

INFORMÁCIE

- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Na fare si môžete požičať literatúru, video kazety a iné povzbudzujúce materiály na potešenie duše.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.
- Ďakujeme všetkým bratom a sestram za ochotu a pomoc akéhokoľvek smeru v brigádach na fare, v kostole i v škole v Hrachovišti.
- Mládežnícka skupina Eleos hľadá rytmicky zdatného bubeníka.

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

október – november 2009

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNajú O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDELU O 8:45 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDELU V MESIACI (2.8. A 6.9.) – KORYT. KOP. – O 14:30
2.NEDELU V MESIACI (9.8. A 13.9.) – ŽADOVICA – O 14:30
3.NEDELU V MESIACI – MATEJOVEC (16.8. A 20.9.) – O 14:30
POSL. NEDELA V MESIACI (30.8.A 27.9.) – HRACHOVIŠTE – 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 19:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

Posledný večer v Krajnóm

*Ja Božiu lásku tu tak blízko cítil,
či doma dlel som pri písacom stole,
či vmachom vtáka som sa vletky chytil
a blúdil lesy, háje, grúne, hole –
dnes mysl'ou bzučia rozpomienok roje:
nuž zbohom ostaň, milé Krajné moje!*

*I ostaň zbohom chyžka vlúdna, milá,
okienkom žmurkaj na košaté lipy,
neraz ma noc tak pozdná prikváčila,
čo voňal kvet som, čo z ich korún kypí:
naň za dňa sadli smädných včeliek roje –
nuž zbohom ostaň, milé Krajné moje.*

*I ostaň zbohom fara s domácimi,
ich láskou srdce zhrial som veru neraz,
keď žialil s nimi som i plesal s nimi,
nuž ostaň zbohom, keď sa lúčim teraz,
ač žiaľno bár, ač v duši mrkotno je –
nuž zbohom ostaň, milé Krajné moje.*

*I ostaň zbohom, ty slovenská vieska,
čo driemeš už, kým ja dumám pri svieci:
tak vzácnou nikdy nebolas, jak dneska
mne, že sa lúčim, ťažko lúčim predsi:
nuž zbohom ostaň, milé krajnó moje!*

*Raz vrývam – skrývam v pamäť všetko ešte
a potom pôjdem, hnaný mladým žitím:
vy rozpomienky, vy ma kroťte, bežte,
ak zachváti ma život krupobitím,
mi bzučte v ušiach rozpomienok roje...*

Nuž zbohom ostaň, milé Krajnó moje!

Štefan Krčméry

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnóm. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.krajne.sk